Tak co dál - Neckář, Václav

V ošumělém sáčku
Drobí housku ptáčkům
Nízko kloní hlavu
V písku hledá slávu
Zašlých let
Oči ze vzpomínek
V prstech času mlýnek
Chodí všemi parky
Vděčný za oharky cigaret

Najednou mu spousta čase zbývá
Kolikrát si to tak v duchu přál
Bez lásky čas ale neubývá
Život běží jaksi opodál

Včera jako zítra
Stejně prázdná jitra
Stejné slunce září
Čím jsi vinno stáří
Prokleté

Děláš z nás jen smetí
Kmety z malých dětí
Jak nicotné tečky
Vklouznou do tvé léčky
V síti dní
Není cesty zpátky
Člověk splácí splátky
Stářím hnědé fotky
Velké maringotky
On je v ní

Kráčí jen co noha nohu míjí
Nechvátá, vždyť nemá ani kam
Přesto ani den čas nepromíjí
Vteřina je víc než drahokam

Dlaní hladí stěnu
Měl děti a ženu
V myšlenkách je hýčká
Pod našedlá víčka
Ukryl je

Syn si staví vilu
Co mu vrátí sílu
Kterou míval kdysi
Pak by vzpomněli si
Že je sám

Jen bez vkladní knížky
S osmi svými křížky
Snídá někde v bistru
Z pláten starých mistrů
Tu tvář znám

Kdo ho odsoudil žít sám své stáří
Proč mu ruku nikdo nepodal
Čte jen strach všem kolemjdoucím z tváří
Nezestárnout, co bych za to dal

Nyní žijem snadno
Pak klesneme na dno
Až do zapomění
Kdo na tom co změní
Kdo nás znal

Někdo sbírá známky
Ten zná staré zámky
Někdo čte řeč Mayů
Ten zná flóru hájů
Pravěkých

Někdo sbírá dýmky
Jiný zlaté prýmky
Snob ve jménu ctnosti
Do starožitnosti
Vzplál jak líh

U věcí je stáří jaksi vzácné
Starší obraz větší sumu stál
Od každého z nás je nebojácné
Kdo předmětům větší cenu dal

Sedí v parku v hloučku
V rukou po kloboučku
Vržou svými perky
Staré krásné šperky
Čas tam svál

Tak co dál Tak co dál Tak co dál Tak co dál